

Ректору Львівського національного університету ім. Івана Франка
Мельнику В.П. volodymyr.melnyk@lnu.edu.ua.
Першому проректору Височанському В.С. vysochansky@lnu.edu.ua
Проректору з наукової роботи Гладисhevському Р.Є.
roman.gladyshevskii@lnu.edu.ua
Шестакової Елеонори Георгіївни
доктора філологічних наук

заява.

Я – Шестакова Елеонора Георгіївна, доктор філологічних наук, що мешкає на тимчасово окупованій території (м. Донецьк), звертаюся з заявою з приводу випадку академічної недоброчесності (академічного плагіату).

По суті питання.

На офіційному сайті Львівського національного університету ім. Івана Франка (надалі – ЛНУ ім. І. Франка) оприлюднені дані про захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук з соціальних комунікацій **Ковальчук Олени Олексіївни** (Спеціальність – 27.00.04 – теорія та історія журналістики) захист має відбутися 26 червня 2019 р у спецраді К 35.051.24, (<http://www.lnu.edu.ua/thesis/kovalchuk-olena-oleksiivna/>). Тема дисертації «**Трансформація журналу "Жінка" у плюралістичному демократичному суспільстві**»

Науковий консультант п. Ковальчук – п. О.К. Мелешенко

Опоненти: п. М.Г. Житарюк та п. О.В. Кушнір

Усі опоненти дали схвальні відгуки

Відгук п. М.Г. Житарюка

http://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/05/v_zhytariuk.pdf

Відгук п. О.В. Кушнір

http://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/05/v_kushnir.pdf

Проте проста, вибіркова, недовготривала перевірка тексту дисертації п. Ковальчук виявила факти порушення нею низки норм чинного законодавства України у сфері освіти та науки. Зокрема, у тексті дисертаційних матеріалів, які висунуті на здобуття наукового ступеня кандидата наук, є ознаки академічного плагіату.

Утім ці факти академічного плагіату не дивина, а норма для п. Ковальчук та її наукового керівника п. Мелешенка. О.О. Ковальчук вже намагалася захистити цю дисертацію у вересні 2018 р. у спецраді Д 26.00.134. Київського національного університету ім. Тараса Шевченка (надалі – КНУ ім. Т. Шевченка). Текст дисертації виявився з чисельними ознаками академічного плагіату. Але після моєї заяви від 03.09.2018 р. на ректорат КНУ ім. Т. Шевченка (додаток 1) п. Ковальчук зняла з захисту дисертацію. Про це мені повідомив п. Мартинюк – проректор з наукової роботи КНУ ім. Т. Шевченка. З електронної адреси «Віктор Мартинюк science.prorector.knu@gmail.com» на мою електронну адресу 6 вересня 2018 р. о 17:30 надійшла відповідь: «Шановна пані Шестакова! Повідомляємо, що захист дисертації Ковальчук. О.О. "Трансформація журналу "Жінка" у плюралістичному демократичному суспільстві", запланований у Спеціалізованій вченій раді Д 26.001.34 на 06.09.2018 р., не відбувся на підставі заяви здобувача. З повагою – проректор з наукової роботи Мартинюк В.С.»

Опонентами на дисертацію п. Ковальчук у вересні 2018 р. у спецраді Д 26.001.34 були, як про те свідчать дані автореферату, офіційного оголошення на сайтах МОН України, КНУ ім. Т. Шевченка, п. І.В. Крупський та п. О.Ю. Пода

Наголошую, що зараз п. І.В. Крупський – голова спецради К 35.051.24, в якій знову планується захищатися дисертація п. Ковальчук з ознаками академічної недоброчесності

О.О. Ковальчук виправила у тексті дисертації ті факти академічного плагіату, на які я вказала в заяві на ректорат КНУ ім. Т. Шевченка та які спонукали зняти цю дисертацію з захисту.

Проте в дещо оновленому тексті дисертації п. Ковальчук залишилися ті факти академічного плагіату, на які не вказала в заяві на ректорат КНУ ім. Т. Шевченка.

Крім того, з'явилися нові факти академічного плагіату у процесі оновлення дисертації та намагання її захистити.

Більш того, ні п. Ковальчук, ні п. Мелешенко, як її науковий керівник, ні кафедра, яка знову проводила випусковий семінар та підписували усі документи для захисту так і не вилучили зі «Списку опублікованих праць за темою дисертації» (С. 21 Автореферату http://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/05/aref_kovalchuk.pdf) публікації з ознаками академічного плагіату. Так вже перша позиція «**Статті в наукових фахових виданнях**: 1. Ковальчук Олена. Генеза жіночої субкультури та її віддзеркалення в універсальних і спеціалізованих друкованих виданнях (Історія й сучасність) // Образ. 2016. Вип. 2 (20). С. 56 – 66.» є прикладом академічного плагіату. Цей момент вражає навіть не самим фактом академічного плагіату (представникам галузі соціальні комунікації до цього не звикати), а тим, що саме в цій публікації п. Ковальчук наявний той академічний плагіат, який я знайшла, вказала в заяві від 03.09.2018 р., а вона видалила з тексту дисертації, яку подавала до ЛНУ ім. І. Франка.

Не захотіли помітити академічний плагіат і нові експерти та опоненти на дисертацію п. Ковальчук.

Норми чинного українського законодавства у сфері вищої освіти, а також ідейно свідомо, впевнена підтримка явищ академічної недоброчесності представниками галузі соціальних комунікацій змусили мене написати і цю заяву.

Особливо мені цікава позиція ректорату ЛНУ ім. І. Франка в контексті останніх документів МОН України, а саме «Рекомендацій щодо запобігання академічного плагіату та його виявлення в наукових роботах (авторефератах, дисертаціях, монографіях, наукових доповідях, статтях тощо)» (№1/11-8681 від 15.08.2018).

Наголошую, що і цього разу, як і у вересні 2018 р., не стала переобтяжувати себе зайвим клопотом: написано в п. 2.1. частини 2 «Рекомендацій...», що «відтворення в тексті наукової роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі іншого автора (інших авторів), обсягом від речення та більше, то й перевірка відбувалася вибірково. До речі, у дисертації п. Ковальчук є приклади порушення й інших пунктів «Рекомендацій...». Я їх, як завжди, прокоментувала в порівняльній таблиці.

Ковальчук Олена Олексіївна

**«Трансформація журналу «Жінка» у плюралістичному демократичному суспільстві»
Дисертація**

О.О. Ковальчук	Н.М. Фенько Газетно-журнальні видання: Навчальний посібник для студентів факультету філології та журналістики. – Кропивницький: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2017. – 136 с. Затверджено методичною радою Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Протокол № 1 від 28 вересня 2016 р. dspace.kspu.kr.ua/jspui/.../Посібник_Фенько.Н.М._2.2.pdf
С.49 абз. 1 Безперечно, найважливішою системною ознакою журнальної типології є функціональне призначення, яке може бути досить різноманітним: 1) постачання новин (ширше – інформації); 2) концептуальний аналіз; 3) пропедевтика; 4) педагогіка; 5) навчання (освіта); 6) релакс; 6) ПР (як корпоративна реклама). У тексті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань дослідження п. Фенько немає. Це класичний плагіат тексту (позначено синім ко-	С. 38 абз. 3 Без сумніву, найважливішою системною ознакою є цільове призначення, яке може бути досить різноманітним: інформування; аналітика; навчання (просвіта); виховання; організація дозвілля; пропагування (реклама).

льором) зі спробою плагіатного переказу.	
О.О. Ковальчук	КУЛЬТУРНО-ИСТОРИЧЕСКИЙ МЕТОД // Эстетика. Словарь Эстетика: Словарь. – М.: Политиздат. Под общ. ред. А. А. Беляева. 1989. Academic.ru https://aesthetics.academic.ru/231/%D0%9A%D0%A3%D0%9B%D0%AC%D0%A2%D0%A3%D0%A0%D0%9D%D0%9E-%D0%98%D0%A1%D0%A2%D0%9E%D0%A0%D0%98%D0%A7%D0%95%D0%A1%D0%9A%D0%98%D0%99_%D0%9C%D0%95%D0%A2%D0%9E%D0%94
С.50 абз. 2 з перех. на С.51 Культурно-історичний метод виходить з того, що культура є соціальною пам'яттю людства, суспільним продуктом діяльності людей і лише в її просторі журналістський (публіцистичний)/художній/мистецький твір може виникнути й здійснити себе як соціальний феномен, а також може бути сприйнятий і зрозумілий. Цей метод виходить з розуміння журналістики (художньої публіцистики), художньої літератури та мистецтва як частини загальної духовної культури та спирається на взаємодію художніх явищ із широким полем культури, зокрема з художніми творами інших видів мистецтва. У тексті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань словникової статті немає. Це класичний плагіат тексту зі спробою плагіатного переказу.	К.-и. м. исходит из того, что культура – социальная память человечества, общественный продукт деятельности людей и только в ее лоне худож. произв. может возникнуть и осуществить себя как социальный феномен, может быть воспринято и понято. К.-и. подход исходит из понимания лит-ры и иск-ва как части общей духовной культуры. опирается на взаимодействие худож. явлений с широким полем культуры, и в частности с худож. произв. др. видов искусства
О.О. Ковальчук	СССР. Общественные науки https://www.booksite.ru/fulltext/1/001/008/107/005.htm
С. 51 абз. перех. зі С. 50 Важкою культурно-історичного методу є недооцінка художнього процесу, ототожнення історії журналістики (публіцистики), художньої літератури та мистецтва з історією суспільної думки, оперування ідеєю «середовища», неврахування соціальних факторів, що його зумовлюють. У тексті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань словникової статті немає. Це класичний плагіат тексту зі спробою плагіатного переказу.	Литературоведение (М. Н. Пархоменко) Абз. 1 Недостатком историко-культурного метода была недооценка эстетического анализа памятников и их художественной специфики, отождествление истории литературы и истории общественной мысли, оперирование идеями «среды» без учёта обуславливающих эту «среду» социально-классовых факторов.
О.О. Ковальчук	В.В. Різун, Т.В. Скотникова Методи наукових досліджень у журналістикознавстві: Навчальний посібник /

	Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут журналістики. – К., 2005. – 97 с. https://studopedia.su/20_110432_opisovi-metodi.html
С. 52 абз. 1 Класифікаційний рівень типологічного аналізу дав змогу з'ясувати зв'язки і закономірності розвитку досліджуваних об'єктів У тексті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань роботи п. Різуна і п. Скотникової немає. Це класичний плагіат тексту зі спробою плагіатного переказу.	Класифікація потрібна, щоб з'ясувати зв'язки і закономірності розвитку досліджуваних об'єктів.

О.О. Ковальчук	Описательный метод // Материал из Википедии — свободной энциклопедии https://ru.wikipedia.org/wiki/Описательный_метод
С.53 абз. 2 В ієрархії методології сучасного наукового пізнання метод спостереження заступає описовий метод як первинний метод обробки інформації. У тексті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань словникової статті немає. Це класичний плагіат тексту зі спробою плагіатного переказу.	Предельно широкая употребительность описательного метода в границах научного поиска <...>, в иерархии которой описательный метод занимает первичные позиции (после наблюдения).

О.О. Ковальчук	Порівняння –метод емпіричного рівня наукового пізнання, за допомогою якого робиться висновок про подібність чи відмінність об'єктів пізнання. https://lektsii.com/1-91804.html
С. 54 абз. 2 Необхідно було залучити порівняння як метод емпіричного наукового пізнання, за допомогою якого робляться висновки про подібність чи відмінність об'єктів пізнання. У тексті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань словникової статті немає. Це класичний плагіат тексту.	Порівняння – метод емпіричного рівня наукового пізнання, за допомогою якого робиться висновок про подібність чи відмінність об'єктів пізнання.

О.О. Ковальчук	А.А. Тертычный Жанры периодической печати Учебное пособие М.: Аспект Пресс, 2000. http://www.hi-edu.ru/e-books/xbook686/01/part-001.htm https://www.twirpx.com/file/857674/ http://www.evartist.narod.ru/text2/01.htm
С. 60 абз. 4 з перех. на С.61 ... історико-порівняльного, культурно-	Исторический метод требует смотреть на каж-

історичного та історико-типологічного – впливає з необхідності виявити індивідуальні риси розвитку досліджуваного явища та обумовленість його нинішнього стану зі станом минулим. Цей етап дослідження доповнюється теоретичними логічними розумовими операціями, що дозволяють виділити з усього розмаїття зв'язків дійсності найбільш істотні зв'язки. У тексті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань хрестоматійно відомої роботи п. Тертичного немає. Це класичний плагіат тексту.	дый предмет с точки зрения того, как он возник, какие главные этапы в его развитии существовали, что он представляет собой в настоящий момент. Этот метод позволяет реконструировать конкретные индивидуальные грани явления, позволяет увидеть ступени его развития, показать обусловленность его нынешнего состояния его прошлым состоянием. Историческое исследование дополняется теоретическим анализом, который основан на логическом методе, позволяющем выделить из всего многообразия связей действительности наиболее существенные связи.
--	---

О.О. Ковальчук	Е.П. Прохоров Введение в теорию журналистики. М.: Аспект Пресс, 2011 1.https://lawbooks.news/jurnalistika_856_858/semanticheskaya-adekvatnost-39100.html 2.http://www.hi-edu.ru/e-books/xbook714/01/part-003.htm
С.126 абз. 1 Якщо подивитися на структуру вказаних вище текстів з точки зору теорії журналістики, то маємо кваліфікований підхід журналістів до розкриття тем та ідей своїх творів: семантична адекватність (S) (передбачає відповідність тексту реальності, відображуваній журналістом)	Семантическая адекватность предполагает соответствие текста той реальности, которую отражает журналист. Вот пример культуры цитирования того же самого отрывка текста г-на Прохорова: Чевозерова Г.В. Проблемы познания в журналистике. Достоверность журналистской информации // Медiascop. 2016. Вып. 1. Режим доступа: http://mediascope.ru/?q=node/2090 «Е.П. Прохоров (2011: 49–50) подчеркивал объективный характер журналистского творчества в части его содержания: «Семантическая адекватность предполагает соответствие текста той реальности, которую отражает журналист...». Однако у г-жи Ковальчук таковая культура отсутствует, а вместо нее присутствует культ плагиата
С.126 абз. 1 ...включає в себе дескриптивну (d) інформацію (описує та подає аудиторії події, явища, закони, процеси, а також людські стосунки, характери, долі), прескриптивну (p) інформацію (як соціальний ідеал, якого слід прагнути), валюативну (v) інформацію (як оцінку розбіжності між описом реалій і соціальним ідеалом) і нормативну	Прежде всего это дескриптивная (лат. descriptio - «описание») информация, описывающая и представляющая аудитории <...> событий, явлений, законов, процессов и человеческих отношений, характеров, судеб. <...> И этот идеал (в прямом или скрытом виде как основа оценок и предложений) выступает как

(n) інформацію (вказує шляхи досягнення соціального ідеалу). У тексті цього абзацу п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань хрестоматійно відомої роботи п. Прохорова немає. Це класичний плагіат тексту.	прескриптивная (лат. prescriptio - «предписание») информация, как представление о «желаемом будущем», разделяемом журналистом. <...> Наложение прескриптивной информации на дескриптивную, сравнение имеющихся данных с «идеалом», анализ фактов в свете «желаемого будущего» <...> Так возникает валютивная (лат. valeo, ит. valuta - «стоимость», «ценность») информация. <...> Наконец, чтобы предложить путь к преобразованию действительной ситуации («того, что есть») в направлении к «желаемому будущему», необходимо дать конкретные представления о способах достижения этого будущего. Так возникает нормативная (лат. norma) информация...
--	--

Стаття з автореферату (С. 21)

«Список опубликованных работ за темой диссертации»

Статті в наукових фахових виданнях:

1. Ковальчук Олена. Генеза жіночої субкультури та її віддзеркалення в універсальних і спеціалізованих друкованих виданнях (Історія й сучасність) // Образ. 2016. Вип. 2 (20). С. 56 – 66»

О.О. Ковальчук	Г.В. Лазутина 1. Основы творческой деятельности журналиста. Учебник для вузов. М.: «Аспект Пресс», 2001 Часть III Глава 3. Беседа семнадцатая http://evartist.narod.ru/text6/39.htm 2. Основы творческой деятельности журналиста. Учебник для вузов. 2-е изд. М.: «Аспект Пресс», 2010 Часть III Глава 3. Беседа семнадцатая https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Gurn/lazut2/08.php
С.56 абз. 7 з перех. на С. 57 1) філософське знання, що відображає загальні закономірності природи та соціуму;	Базисным оказывается философское знание, отражающее общие закономерности природы и социума.
С.57 продовження абз. 7 зі С.56 2) знання про людину та суспільство, нагромаджені історією, психологією, соціологією, соціальною психологією, політекономією, правом, етикою – ключовими дисциплінами щодо розширення кругозору та збагачення ерудиції;	Второй по степени универсальности уровень – знания о человеке и обществе, накопленные историей, психологией, социологией, социальной психологией, политэкономией, правом, этикой. Молодые люди обычно рассматривают эти научные дисциплины как возможность расширить кругозор, обогатить эрудицию.
С.57 продовження абз. 7 зі С.56 3) знання, нагромаджені конкретними науко-	Третий по степени универсальности уровень –

вими дисциплінами, які відіграють для журналістів роль методів спеціалізації... У статті п. Ковальчук цитування, посилань чи згадувань дослідження п. Лазутіної немає. Це – класичний плагіат. тим більш, що саме цей текст п. Лазутіної був сплагіачений п. Ковальчук у попередньому варіанті тексту дисертації, який вона зняла з захисту в КНУ ім. Т. Шевченка у вересні 2018 р. після моєї заяви.	знання, накопленні конкретними науковими дисциплінами: они играют для журналистов роль методов специализации
---	--

О.О. Ковальчук	Марта Гавришко Галицькі феміністки 1930-х: нацистське "Кухня-Церква-Діти" не для нас 29.12.2010 // Українська правда Історична правда https://www.istpravda.com.ua/articles/4d1b2eed4e08/
С.62 абз. 2 Жіночі організації в Україні мали визначних діячок, які вплинули і на світовий жіночий рух. Це Олена Кисілевська (єдина українська депутатка в польському Сенаті), Олена Шепарович (представляла інтереси українок на міжнародних жіночих конгресах у Парижі, Берліні, Відні), Іванна Блажкевич (керівниця «Жіночої громади», організаторка 140 дитсадків у Західній Україні), Костянтина Малицька (заступниця голови Всесвітнього союзу українок), Харитя Кононенко (доктор економіки, засновниця Союзу українок у Канаді). У статті п. Ковальчук в цьому абзаці цитування, посилань чи згадувань дослідження п. Гавришко немає. Це – класичний плагіат.	Жіночі організації в Україні мали визначних діячок, які вплинули і на світовий жіночий рух. Це – Олена Кисілевська (єдина українська депутатка в польському Сенаті), Олена Шепарович (представляла інтереси українок на міжнародних жіночих конгресах у Парижі, Берліні, Відні), Іванна Блажкевич (керівниця "Жіночої громади", організаторка 140 дитсадків у Західній Україні), Костянтина Малицька (заступниця голови Всесвітнього союзу українок), Харитя Кононенко (доктор економіки, засновниця Союзу українок в Канаді).
С.62 абз. 3 Найвпливовішим у Галичині вважався «Союз українок», що нараховував 60 тис. членкинь і фігурував, пропорційно до кількості населення, найбільшою жіночою організацією у Європі. Очолювала його в 1930-ті рр. Мілена Рудницька – професор Високого педагогічного інституту у Львові, член ЦК найвпливовішої легальної політичної партії Галичини – Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО), депутат від УНДО до польського Сейму в 1928–1935 рр. У статті п. Ковальчук в цьому абзаці цитування, посилань чи згадувань дослідження п. Гавришко немає. Це – класичний плагіат.	Найвпливовішим у Галичині був "Союз українок", що нараховував 60 тис. членкинь і був, пропорційно до кількості населення, найбільшою жіночою організацією у Європі. Очолювала його у 1930-і рр. Мілена Рудницька – професор Високого педагогічного інституту у Львові, член ЦК найвпливовішої легальної політичної партії Галичини - Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО), депутат від УНДО до польського Сейму у 1928-1935 рр.
С.62 абз. 4 Мілена Рудницька була однією з трьох делегатів до Ліги Націй у січні 1931 р., які домагалися розгляду порушень Польщею гарантій прав	Мілена Рудницька була однією з трьох делегатів до Ліги Націй у січні 1931 р., які домагались розгляду порушень Польщею гарантій прав нацмен-

нацменшин, зокрема терору й пацифікації. З доповідями на цю тематику вона виступала у Нижній Палаті парламенту і в Королівському інституті закордонних справ у Великобританії. Саме М. Рудницька однією з перших винесла питання про сталінський голодомор в Україні на міжнародну арену, виступаючи на IX Міжнародному конгресі нацменшин у Берні у вересні 1933 р. У статті п. Ковальчук в цьому абзаці цитування, посилань чи згадувань дослідження п. Гавришко немає. Це – класичний плагіат.	шин, зокрема терору і пацифікації. З доповідями на цю тематику вона виступала у Нижній Палаті парламенту і в Королівському інституті закордонних справ у Великобританії. Саме М. Рудницька однією з перших винесла питання про сталінський Голодомор в Україні на міжнародну арену, виступаючи на IX Міжнародному конгресі нацменшин у Берні у вересні 1933 р.
С.62 абз. 5 М. Рудницька була головним ідеологом українського жіночого руху міжвоєнного часу. Вона підкреслювала, що багато питань, які турбують жіноцтво державних народів, для українців є неактуальними, оскільки на перший план за умов української дійсності виходить «національне усвідомлення жіноцтва». У статті п. Ковальчук в цьому абзаці цитування, посилань чи згадувань дослідження п. Гавришко немає. Це – класичний плагіат.	Рудницька була головним ідеологом українського жіночого руху міжвоєнного часу. Вона підкреслювала, що багато питань, які турбують жіноцтво державних народів, для українців є неактуальними, бо на перший план в умовах української дійсності виходить "національне усвідомлення жіноцтва".
С.62 абз. 6 Разом із тим аналіз розвитку жіночого питання в Європі слугував важливим чинником формування українського жіночого руху. Особливу увагу українок привертала, зокрема, Німеччина, де в часи Веймарської республіки феміністичний рух став одним із найпотужніших у Європі. Німецькі жінки мали високий ступінь правової і фактичної рівності з чоловіками. Та прихід нацистів до влади знівелював здобутки німецьких жінок через цілеспрямовану боротьбу з фемінізмом як ідеологією і практикою. У статті п. Ковальчук в цьому абзаці цитування, посилань чи згадувань дослідження п. Гавришко немає. Це – класичний плагіат.	Разом з тим, аналіз розвитку жіночого питання у Європі слугував важливим чинником формування українського жіночого руху. Особливу увагу українок привертала, зокрема, Німеччина, де в часи Веймарської республіки феміністичний рух був одним з найпотужніших у Європі. Німецькі жінки мали високий ступінь правової і фактичної рівності з чоловіками. Та прихід нацистів до влади нівелював здобутки німецьких жінок через цілеспрямовану боротьбу з фемінізмом як ідеологією і практикою.

У зв'язку з тим, що я мешкаю на тимчасово окупованій території (м. Донецьк) та не маю можливості користуватися фізичною поштою, надати мені відповідь в письмовому вигляді на мою електронну адресу:

Ставлю до відома, що ваша відповідь, як і мої звернення, будуть оприлюднені в соціальній мережі FB на сайтах груп, в яких науково-викладацька спільнота України активно обговорює проблеми та реальні шляхи втілення освітянської реформи.

18.06.2019 р.

д.ф.н. Шестакова Е.Г.

Додаток 1. – заява на ректорат КНУ ім. Т. Шевченка

Ректору Київського національного університету ім. Тараса Шевченка
Губерському Л.В. rector@univ.net.ua
Першому проректору Закусилі О.К. zakusylo@univ.net.ua
Проректору з наукової роботи Мартинюк В.С.
science.prorector.knu@gmail.com
Шестакової Елеонори Георгіївни
доктора філологічних наук

електрона адреса: shestakovanora2016@gmail.com
заява.

Я – Шестакова Елеонора Георгіївна, доктор філологічних наук, який мешкає на тимчасово окупованій території (м. Донецьк), вітаю вас з новим начальним роком, який починається та, думаю, й продовжиться традиційно: мою заявою про плагіатну діяльність в знаному своїми плагіатними досягненнями Інституті журналістики.

Зауважте, що в цьому навчальному році я вперше звертаюся до вас з приводу випадку академічної недоброчесності (академічного плагіату), хоча і знаю, що ви його традиційно проігноруйте, як це було, наприклад, у випадку з захистом плагіатних дисертацій п. Білоус та п. Курбана. Але що робити: закон є закон, та я, на відміну від вас, його дотримуюся.

Особливо мені цікава наша з вами комунікація в контексті останніх документів МОН України, а саме «Рекомендацій щодо запобігання академічного плагіату та його виявлення в наукових роботах (авторефератах, дисертаціях, монографіях, наукових доповідях, статтях тощо)» (№1/11-8681 від 15.08.2018). Цікаво дивитися на дуже своєрідну офіційну комунікацію, коли МОН України надсилає свої «Рекомендації...», оприлюднює їх публічно, а установи, в тому числі і перший виш країни, в яких незмінно захищаються плагіатні наукові роботи, про що теж публічно та офіційно відомо, надсилає їх в якості нібито дійсно наукових робіт до МОН, МОН це приймає, а потім усі разом перед світовою спільною роблять вигляд, що роблять реформи в ім'я цивілізації та прогресу.

Перше моя заява пов'язана з плагіатом, який виявлений у дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук з соціальних комунікацій **Ковальчук Олени Олексіївни** (Спеціальність – 27.00.04 – теорія та історія журналістики) захист передбачений у спецраді Д 26.00.134., яка оприлюднена на офіційному сайті Київського національного університету ім. Тараса Шевченка (надалі КНУ ім. Т. Шевченка) (<http://scc.univ.kiev.ua/abstracts/index.php>) та захист якої передбачається 06 вересня 2018 р.

Науковий консультант п. Ковальчук – п. О.К. Мелешенко

Опоненти: п. І.В. Крупський та п. О.Ю. Пода

Усі опоненти дали схвальні відгуки

http://scc.univ.kiev.ua/upload/iblock/32f/vidguk_Kovalchuk_O_O.pdf.

Проте проста, вибіркова, недовготривала перевірка тексту дисертації п. Ковальчук виявила факти порушення нею низки норм чинного законодавства України у сфері освіти та науки. Зокрема, у тексті дисертації, яка висунута на здобуття наукового ступеня кандидата наук, є ознаки академічного плагіату.

Такі випадки вже давно не дивина, а норма для спецради Д 26.00.134 КНУ ім. Т. Шевченка, яка, нагадаю вам, перебуває під контролем адміністрації після плагіатного скандалу зі спробою захисту докторської дисертації п. Чекалюк. Про це мені повідомив 15.03.2018 р. п. Мартинюк.

Не дивина і те, що п. Ковальчук, традиційно для представників спеціальності соціальні комунікації, плагіатила з добре знаних, які вже стали класикою освіти, російських наукових джерел та російських мас-медіа, які люблять друкувати цікаві факти зі світової історії для масового споживача мас-медійної продукції. Вже давно не дивина, що саме таким чином представники української спільноти соціальних комунікантів (журналістика) наполегливо та цілеспрямовано виховують в суспільстві комплекс меншовартості української науки та освіти, неспроможність створити свій науковий продукт, нефаховість всього вітчизняного, нашу тотальну залежність від східних сусідів.

Зрозуміло, що в черговий раз писати про відверто цинічне порушення норм академічної доброчесності, норм чинного законодавства України немає сенсу. Зрозуміло, що не для того взято ректорат захищає багаторічну плагіатну діяльність в ІЖ, щоб там почали дотримуватися засадничих норм чинного законодавства та перевіряти роботи на наявність академічного плагіату.

Та і я цього разу не стала переобтяжувати себе зайвим клопотом: написано в п. 2.1. частини 2 «Рекомендацій...», що «відтворення в тексті наукової роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі іншого автора (інших авторів), обсягом від речення та більше, без посилань на автора (авторів) відтвореного тексту», то й я не повністю шукала плагіат, а зупинилася на 30 (тридцяти) реченнях, тобто в тридцять раз перевищила норму, зазначену в «Рекомендаціях...». До речі, у дисертації п. Ковальчук є приклади порушення й інших пунктів «Рекомендацій...». Я їх, як завжди, прокоментувала в порівняльній таблиці.

Ковальчук Олена Олексіївна

«Трансформація журналу «Жінка» у плюралістичному демократичному суспільстві»

О.О. Ковальчук	Г.В. Лазутіна 1. Основы творческой деятельности журналиста. Учебник для вузов. М.: «Аспект Пресс», 2001 Часть III Глава 3. Беседа семнадцатая http://evartist.narod.ru/text6/39.htm 2. Основы творческой деятельности журналиста. Учебник для вузов. 2-е изд. М.: «Аспект Пресс», 2010 Часть III Глава 3. Беседа семнадцатая https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Gurn/lazut2/08.php
С.44 абз. 4 1) філософське знання, що відображає загальні закономірності природи та соціуму;	Базисным оказывается философское знание , отражающее общие закономерности природы и социума.
С.44 абз. 5 2) знання про людину та суспільство, нагромаджені історією, психологією, соціологією, соціальною психологією, політекономією, правом, етикою – ключовими дисциплінами щодо розширення кругозору та збагачення ерудиції;	Второй по степени универсальности уровень – знания о человеке и обществе , накопленные историей, психологией, социологией, социальной психологией, политэкономией, правом, этикой. Молодые люди обычно рассматривают эти научные дисциплины как возможность расширить кругозор, обогатить эрудицию.
С.44 абз. 6 3) знання, нагромаджені конкретними науковими дисциплінами, які відіграють для журналістів роль методів спеціалізації...	Третий по степени универсальности уровень – знания, накопленные конкретными научными дисциплинами : они играют для журналистов роль методов специализации
С. 45 абз. 3 з перех. на С. 46 Публікації часопису вивчено як за допомогою методів висвітлення смислу наведених фактів – констатації, репортажного опису, реконструктивного опису, репортажної оповіді реконструктивної оповіді, характеристики, пояснення, міркування, типізації, аргументування, переконування, – так і	Приложение. Тема 9 Методы и приемы журналистского творчества Методы предъявления информации, используемые для воплощения фактологического ряда ЭВС: констатация, репортажное и реконструктивное описание, репортажное и реконструктивное повествование, характеристика, рассуждение, типизация. Методы предъявления инфор-

за допомогою методів привнесення до журналістського твору образів і нормативів, що існують в культурі – словесної інкрустації, цитування, посилення (апелювання), викладу, переосмислення.	мации, используемые для воплощения образного и нормативного рядов ЭВС: цитирование, апелляция (ссылка), изложение, переосмысление, словесная инкрустация.
--	---

О.О. Ковальчук	А. Тертычный Жанры периодической печати Учебное пособие Раздел Методы исследования. С.39-43 М.: «Аспект Пресс», 2000 1. http://www.evartist.narod.ru/text2/01.htm 2. http://www.rulit.me/books/zhanry-periodicheskoy-pechati-read-298466-1.html
С. 48 абз. 1 На теоретичному рівні осмислення слід назвати формально-логічні методи, які передбачають незмінність явищ, по відношенню до яких формулюються ті чи інші міркування. Мається на увазі: 1) індуктивний умовивід як перехід від знання про одиничне до знання про загальне (метод індукції); 2) дедуктивний умовивід як розвиток думки від більшої спільності знання до меншої, іншими словами – обов’язковість врахування при вирішенні конкретних завдань попереднього, узагальненого досвіду людства, закріпленого в загальнозначущих положеннях (метод дедукції); 3) тридуктивний умовивід як висновок про схожість усіх ознак досліджуваних явищ на основі схожості двох чи більше явищ, що досліджуються. У дисертації також використано метод порівняння, що встановлює відмінність і схожість досліджуваних явищ. Зверніть, будь ласка, увагу. Метод №3 називається у п. Тертичного «традуктивний», тобто порівняльний. На яких підставах п. Ковальчук перекладає це слово як «тридуктивний», невідомо.	В отличие от формально-логических методов, предполагающих неизменность явлений, по отношению к которым выносятся те или иные суждения.... <...> индуктивного умозаключения. Это умозаключение есть переход от знания о единичном к знанию об общем. <...> Дедуктивное умозаключение. Оно представляет собой развитие мысли от большей общности знания к меньшей... <...> Это предопределено тем, что люди не могут не опираться при решении конкретных задач на предшествующий, обобщенный опыт человечества, закрепленный в общезначимых положениях. Традуктивное умозаключение. <...> исходя из сходства нескольких признаков двух или более явлений, делается вывод о сходстве всех других признаков этих явлений. <...> В журналистике широко используется и метод сравнения.
С. 48 абз. 2 Знання, отримане в результаті застосування усіх названих вище методів, є знанням у формі здогадки, припущення, і тому є неповним знанням. Для продовження дослідження необхідно було застосувати змістовно-логічні методи, які передбачають змінність, розвиток світу. Такі діалектичні методи здатні поєднати об’єктивність змісту понять з їхньою плинністю, змінністю, що відображає плинність і змінність реального світу.	Так же как и знание, полученное в результате индукции, умозаключение по аналогии и сравнительное умозаключение дают знание в форме догадки, предположения, и поэтому неполное знание. Содержательно-логические методы исследования. <...> принимают во внимание изменчивость, развитие мира. Значимость содержательной логики (диалектики) в том, что она способна соединить объективность содержания понятий и теорий с их текучестью, изменчивостью, отражающей текучесть и изменчивость реального мира.
С. 48 абз. 3 з перех.на С. 49 Насамперед тут маються на увазі методи аналізу та синтезу. Вони виходять з необхідності під час	Методы анализа и синтеза. Они исходят из необходимости при изучении предмета разделе-

вивчення предмета поділ його на складові частини, а потім з'єднання цих складників. Аналізуючи реально існуючий в одиниці предмет, автор добирається до глибинних змістових зв'язків, причин явища, що вивчається. Оскільки досліджуване явище реально не існує у вигляді окремих своїх складників, то зрозуміти його лише на рівні аналізу не можна. <...> Синтез же, спираючись на дані, отримані аналізом, завершує доказ [429, с. 609]. Це класичний приклад плагіату тексту з цитатами. Проте у п. Ковальчук взагалі не зрозуміло, де починається цитата. Хоча на с.189 за посилання № 429 в неї і стоїть «Философский энциклопедический словарь. М., 1985», проте це вкрадена у п. Тертичного цитата, яка до того ж і не має початку тай обрізана беззмістовно	ния его на составляющие, а затем соединения этих составляющих. Расчленяя реально существующий в единстве предмет, т. е. анализируя его, автор добирается до глубинных содержательных связей, причин изучаемого явления. Поскольку исследуемое явление реально не существует в виде составляющих его элементов в отдельности, то понять его только на уровне анализа нельзя. Анализ — лишь начало выявления взаимодействующих элементов, взаимосвязи причин и следствий, а окончание его — соединение исследуемых отдельных элементов в единое целое, т. е. синтез. Именно поэтому анализ в большинстве случаев сам по себе еще доказательства не составляет. Синтез же, опираясь на данные, полученные анализом, завершает доказательство (см.: Философский энциклопедический словарь. М., 1985. С. 609).
--	--

О.О. Ковальчук	1. Школа подготовки жён в нацистской Германии // Толкователь. Толкучка мыслей, фактов и суждений 21.08.2013 История http://ttolk.ru/?p=18289 Школа подготовки жён в нацистской Германии // 2. Школа подготовки жён в нацистской Германии // Тема. 09 сентября 2013 http://tema.in.ua/article/7963.html 3. Школа подготовки жён в нацистской Германии // Не все дома. Категория Ностальгия 10 ноября 2015 http://nevsedom.com.ua/index.php?newsid=255690
С. 55 абз. 2 Те ж саме можна сказати про спеціалізований журнал «Жінка» (1893 – 1944), який на своїх полосах пропагував так звані «школи підготовки дружин», через які повинні були пройти дівчата, що бажали вийти заміж за членів СС і функціонерів НСДАП. До подібних шкіл приймали лише німкенів арійського походження, в котрих не мало бути фізичних вад і психічних захворювань (те ж саме стосувалося їхніх батьків). Спочатку «повноцінні арійки» проходили 6-тижневий курс (з 1939 року – двомісячний), упродовж якого вивчали не лише домознавство, а й основи генетики, вчення про раси, полі-	В 1937 году нацисты открыли «Школы подготовки жён». Через них должны были проходить девушки, выходящие замуж за членов СС и функционеров НСДАП. <...> В школу принимали только ариек <...>. У них не должно было быть физических увечий и психических заболеваний (в школу не принимались также те, у кого один из родителей страдал шизофренией). В школах невесты проходили 6-недельный курс (с 1939 года – двухмесячный), в течение которого обучались не только домоводству, но и основам генетики и учения о расах, а также политологии и истории. Обязательны были 2 урока физкультуры каждый

тологію та історію. Обов'язковими були два уроки фізкультури щодня. Також обов'язковою була сільськогосподарська праця. Крім того, нареченим нацистів викладали риторичку, світські манери та догляд за дітьми. Наприкінці курсу, за умови засвоєння усіх знань, видавалися сертифікати, які давали право вийти заміж за «сразкових німців». Шлюб такі випускниці здійснювали за неязичницькими звичаями. До 1944 року в Німеччині загалом з'явилося 32 «школи підготовки дружин».	день. Также обязательным элементом учёбы стало сельское хозяйство – только этот труд признавался достойным немецкой женщины (об этом чуть ниже). Кроме того, невестам преподавали риторичку, светские манеры и уход за детьми. В конце курса, при условии усвоения всех знаний, выдавались сертификаты, дающие право выйти замуж за «образцовых немцев». Бракосочетание такие выпускницы совершали по неоязыческим обрядам. <...> До 1944 года в Германии в общей сложности появилось 32 таких школы.
С. 55 абз. 3 з перех. на С.56 Для безробітних жінок із соціальних низів (робітниць і селянок) були організовані трудові табори, в яких вони були зобов'язані працювати 20 годин на тиждень. Вони одержували уніформу, обов'язковим атрибутом якої була нарукавна пов'язка зі свастикою. Таких дівчат почали називати «робітницями» – «Arbeitsmaiden», наповнюючи застаріле слово «die Maid» (діва, дівчина) ідеологічним змістом. Кожна літера позначала одну з чеснот, властивих німецькій жінці: der Mut – мужність, die Aufopferung – самопожертву, der Idealismus – ідеалізм, die Demut – лагідність [490, s. 53 – 77]. Це у п. Ковальчук 1. посилання, яке віднесене до невизначеного обсягу тексту, бо незрозуміло, де починається нібито реферат джерела. 2. Це фальшиве посилання. В указаній на с 204 бібліографії під №490 книзі немає інформації, на яку посилається п. Ковальчук, а на вказаних нею сторінках знаходиться інша інформація. Див зміст цієї книги https://d-nb.info/967841801/04. До речі, навіть як би це була й та книга, то вона написана та надрукована німецькою мовою. А це означає, що переклад цієї книги українською мовою п. Ковальчук (за умови, що вона його робила самостійно чи на замовлення) має відрізнитися від перекладу його російською мовою. А так перед нами простий переклад тексту з російського ЗМІ, який здійснила п. Ковальчук з метою привласнення, тобто здійснення академічного плагіату.	Для безработных женщин из низов (рабочих и крестьян) были организованы трудовые лагеря, в которых они были обязаны работать 20 часов в неделю. Обитательницы трудовых лагерей получили униформу, обязательным атрибутом которой была нарукавная повязка со свастикой. Девушек стали именовать «работницами» - «Arbeitsmaiden» наполняя устаревшее слово «die Maid» (дева, девушка) идеологическим содержанием. Каждая буква обозначала одну из добродетелей, присущих немецкой женщине: der Mut - мужество, die Aufopferung - самопожертвование, der Idealismus - идеализм, die Demut – смирение.

У зв'язку з тим, що я мешкаю на тимчасово окупованій території (м. Донецьк) та не маю можливості користуватися фізичною поштою, надати мені відповідь в письмовому вигляді на мою електронну адресу....

Ставлю до відома, що ваша відповідь, як і мої звернення, будуть оприлюднені в соціальній мережі FB на сайтах групи «Плагіат» (<https://www.facebook.com/groups/plagiat/>) та інших, в яких науково-викладацька спільнота України активно обговорює проблеми та реальні шляхи втілення освітянської реформи.

03.09.2018 р.

д.ф.н. Шестакова Е.Г.